

☆ ความเป็นหนึ่งเดียวในพระคริสต์ ☆

“พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าวิงวอนท่านในพระนามของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ขอให้ปรองดองกัน อย่ามีความแตกแยกในพวกท่าน แต่ขอให้เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในความคิดและความเห็น” (1 โครินธ์ 1:10, ESV)

หลังจากทักทายชาวโครินธ์และชื่นชมพวกเขาในเรื่องการเติบโตทางจิตวิญญาณแล้ว เปาโลก็เริ่มกล่าวถึงปัญหาแรกที่ส่งผลกระทบต่อคริสตจักรนั้น นั่นคือ การขาดความสามัคคี

ตลอดจดหมายถึงชาวโครินธ์และจดหมายอื่นๆ ที่เปาโลเขียน เราจะเห็นว่าเขาให้แนวทางในการแก้ปัญหา ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อคริสตจักรในปัจจุบันได้เช่นกัน

สิ่งหนึ่งที่ชัดเจนตั้งแต่ต้นคือ ความสามัคคีในคริสตจักรไม่สามารถเกิดขึ้นได้ด้วย ความพยายามของมนุษย์เท่านั้น เราจะบรรลุความสามัคคีได้ก็ต่อเมื่อเรามุ่งเน้นไปที่พระเยซูเท่านั้น

ปัญหาที่ทำให้เกิดความแตกแยก:

การแตกแยกและการทะเลาะวิวาท

วิธีรักษาความเป็นหนึ่งเดียวกัน:

ความสามัคคีในพระเยซูคริสต์

สติปัญญาและความเป็นผู้ใหญ่

การรับใช้และการถ่อมตน

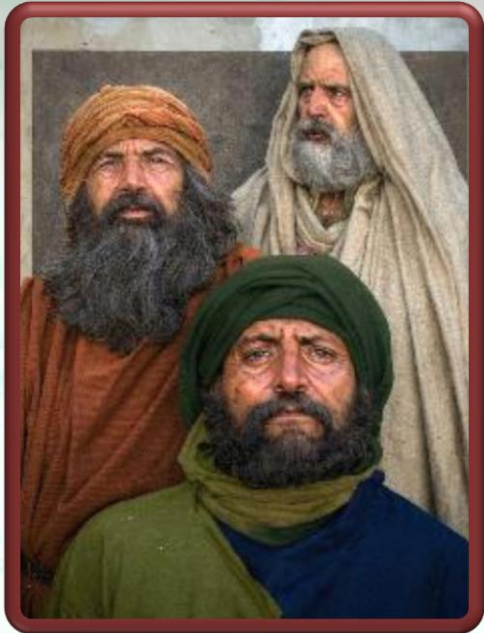
การเคารพผู้นำ

ปัญหาที่ทำให้เกิดความแตกแยก

การแตกแยกและการทะเลาะวิวาท

“พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าวิงวอนท่านในพระนามของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ขอให้ปรองดองกัน อย่ามีความแตกแยกในพวกท่าน แต่ขอให้เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในความคิดและความเห็น” (1 โครินธ์ 1:10)

ความแตกแยกที่เกิดขึ้นในคริสตจักรเมืองโครีนธ์คืออะไร (1 โครินธ์ 1:12)?

ผู้นำหลายคนเคยมาเทศนาในเมืองโครีนธ์ และผู้เชื่อแต่ละคน ก็มีผู้เทศน์ที่ตนชื่นชอบ (เปาโล อะปอลโล เปโตร...) ซึ่งนำไปสู่ความขัดแย้งในหมู่พวกเขา (1 โครินธ์ 1:11)

โดยไม่ตระหนักว่าพวกเขาทุกคนกำลังเทศน์ในเรื่องเดียวกัน พวกเขาจึงมุ่งเน้นไปที่ประเด็นที่ไม่เกี่ยวข้อง (1 โครินธ์ 3:5-8)

ค่อยๆ ส่งผลกระทบต่อชีวิตของคริสตจักร (1 โครินธ์ 3:3) การขาดความสามัคคีทำให้การร่วมรับประทานอาหารของพระเจ้าผิดเพี้ยนไป (1 โครินธ์ 11:33) และพวกเขายังถึงขั้นฟ้องร้องซึ่งกันและกันในศาล (1 โครินธ์ 6:1)

วิธีรักษาความเป็นหนึ่งเดียวกัน

ความเป็นหนึ่งเดียวกันในพระเยซูคริสต์

**“พระเจ้าทรงเป็นผู้ซื้อสัตย์ พระองค์ทรงเรียกพวกท่านให้สัมพันธ์สนิทกับพระบุตร
ของพระองค์ คือพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา” (1 โครินธ์ 1:9)**

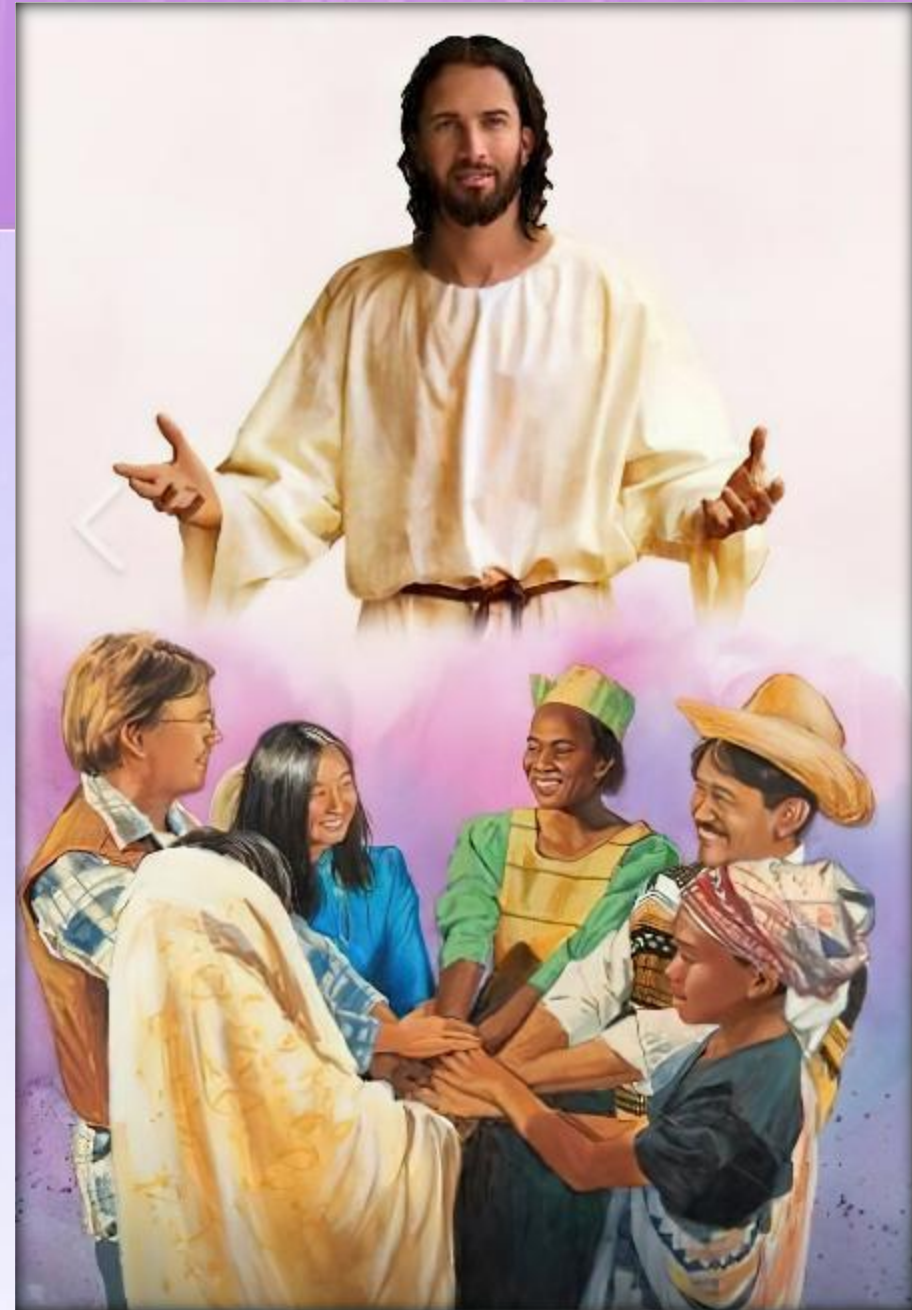
“พระคริสต์ทรงถูกแบ่งแยกหรือ? เปาโลถูกตรึงกางเขนเพื่อท่านหรือ? หรือท่านรับบัพ
ติศมาในนามของเปาโลหรือ?” (1 โครินธ์ 1:13) ด้วยคำถามเหล่านี้ เปาโลต้องการให้
พวกเขาได้ไตร่ตรอง

ความเป็นเอกภาพจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อเรามีพระเยซูเป็นพระเจ้าของเราเท่านั้น ความเป็น
เอกภาพไม่ได้เกิดขึ้นจากการยึดติดกับความคิดหรือแนวคิดของพี่น้อง หรือจากการ
รวมกลุ่มกัน

แต่ความเป็นเอกภาพในพระเยซูไม่ได้หมายความว่าเราทุกคนคิดเหมือนกันในทุกเรื่อง
หรือว่าเราทุกคนทำในแบบเดียวกัน

ความแตกต่างเล็กน้อยในความคิดเห็น เป็นของประทานที่แตกต่างกันของแต่ละคน เมื่อ
นำมารวมไว้ที่พระคริสต์ แทนที่จะก่อให้เกิดความแตกแยก กลับจะก่อให้เกิดความเป็น
เอกภาพ (1 โครินธ์ 12:12-13, 25, 27)

ความเป็นเอกภาพในคริสตจักรจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อเราตายจากตัวตนและดำเนินชีวิต
เพื่อพระเยซูเท่านั้น

สติปัญญาและความเป็นผู้ใหญ่

“พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าไม่อาจจะพูดกับท่าน เหมือนพูดกับพวกที่อยู่ฝ่ายจิตวิญญาณ แต่ต้องพูดเหมือนพวกที่อยู่ฝ่ายเนื้อหนัง เหมือนกับพวกที่เป็นทารกในพระคริสต์” (1 โครินธ์ 3:1)

เปาโลเรียกคริสเตียนที่ยังไม่เติบโตว่า “เป็นเด็กในพระคริสต์” หรือ “ฝ่ายโลก” (1 โครินธ์ 3:1) คริสเตียนประเภทนี้ให้ความสำคัญกับผู้คนมากกว่าพระเยซู

เมื่อให้ความสำคัญกับผู้นำบางคนมากเกินไปโดยละเลยผู้นำคนอื่น กลุ่มต่างๆ จึงเกิดขึ้นและแบ่งแยก คริสตจักร นี้เป็นผลมาจากความไม่เติบโต ดังนั้น เปาโลจึงเชิญชวนให้เราเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในพระคริสต์ (1 โครินธ์ 2:6)

ยังไม่เติบโต

พวกเขาเป็นเหมือนเด็ก
(1 โครินธ์ 3:1)

พวกเขากินนม
(1 โครินธ์ 3:2)

พวกเขายังยึดติดกับโลก
(1 โครินธ์ 3:3)

พวกเขาถูกชักจูงโดยความคิดเห็นของผู้อื่น
(1 โครินธ์ 3:4)

เติบโตเป็นผู้ใหญ่

พวกเขาเป็นผู้ใหญ่แล้ว
(1 โครินธ์ 14:20)

พวกเขากินอาหารแข็ง
(ฮีบรู 5:14)

พวกเขามีจิตวิญญาณ
(1 โครินธ์ 2:13)

พวกเขามีวิจารณ์ญาณทางจิตวิญญาณ (1 โครินธ์ 2:14)

การใช้และการอ่อนน้อมถ่อมตน

“ให้ทุกคนถือว่าเราเป็นคนเช่นนี้คือเป็นเหมือนคนรับใช้ของพระคริสต์ และเป็นผู้รับมอบฉันทะให้ดูแลสิ่งล้า
ลิกของพระเจ้า” (1 โครินธ์ 4:1)

เช่นเดียวกับในปัจจุบัน ในศตวรรษแรกผู้คนก็แตกแยกกันด้วยความเชื่อทาง
การเมือง ปรัชญา ศาสนา และความเชื่ออื่นๆ เราจะป้องกันไม่ให้ความคิด
แบบนี้แทรกซึมเข้าไปในคริสตจักรและก่อให้เกิดความแตกแยกได้อย่างไร

ทัศนคติของผู้นำมีบทบาทสำคัญ ผู้นำคริสตจักรต้องเข้าใจบทบาทของตนใน
ฐานะผู้ดูแล พวกเขาไม่ใช่เจ้าของคริสตจักร แต่เป็นเพียงผู้จัดการ
เพื่อพระคริสต์

ผู้นำของคริสตจักรคือพระเยซู ส่วนคนอื่นๆ บริหารงานในฐานะ “ผู้รับใช้ของ
พระคริสต์” (1 โครินธ์ 4:1)

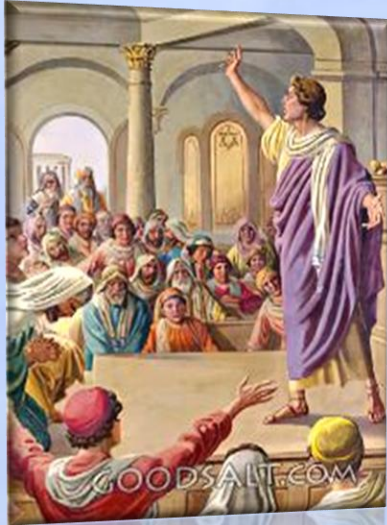
ผู้รับใช้ที่บริหารงานต้องประพฤติตนเหมือนพระเจ้าของตน คือเต็มใจที่จะ
ถ่อมตนเพื่อรับใช้ผู้อื่นเสมอ (ฟิลิปปี 2:3-8)

ความสามัคคีในคริสตจักรจะเป็นอย่างไรหากทุกคน ไม่ใช่เพียงแค่ผู้นำ แต่
สมาชิกทุกคน ปฏิบัติเช่นนี้?

การให้ความเคารพต่อผู้นำ

“ยิ่งกว่านั้น บรรดาผู้รับมอบฉันทะย่อมได้รับการคาดหวังว่าต้องเป็นคนที่ไว้วางใจได้” (1 โครินธ์ 4:2)

การมีอยู่ของความขัดแย้งและกลุ่มต่างๆ รอบตัวผู้นำไม่ได้หมายความว่าเราควรปฏิบัติพวกเขา ตรงกันข้าม เปาโลสนับสนุนและปกป้องการรับใช้ของอปอลโลและงานของเขาในเมืองโครินธ์ (1 โครินธ์ 3:5-6; 4:6; 16:12)

เมื่อผู้นำกระทำการอย่างซื่อสัตย์ พวกเขาสมควรได้รับเกียรติ (1 โครินธ์ 4:2; 1 ทิโมธี 5:17) แต่แม้ว่าพวกเขาจะไม่ได้รับเกียรตินั้น พวกเขาก็กังคงซื่อสัตย์ เพราะพวกเขารู้ว่าพระเจ้าเองต่างหาก ไม่ใช่มนุษย์ ที่ควรตัดสินพวกเขา (1 โครินธ์ 4:3-4)

แฟรงค์และวอลเตอร์ บอนด์ เป็นมิชชันนารีคู่แรกในสเปน วอลเตอร์เสียชีวิตเพื่อศรัทธาของเขาในเมือง

ฮาเอนในปี 1914

ผู้นำคริสเตียนดำเนินตามรอยพระบาทของพระเยซูโดยเต็มใจที่จะทนทุกข์เพื่อพี่น้องของพวกเขา และแม้กระทั่งยอมตายเพื่อการรับใช้ของพวกเขาหากจำเป็น (1 โครินธ์ 4:11-13; 2 โครินธ์ 11:23-28)

ทั้งผู้นำและสมาชิกไม่ได้ถูกเรียกให้ต่อสู้หรือโต้เถียงกัน แต่ให้รวมกันสรรเสริญพระเยซูและประกาศข่าวสารแห่งไม้งางเขน

“ไม่มีสิ่งใดจะทำให้ความสามัคคีที่สมบูรณ์แบบในคริสตจักรเกิดขึ้นได้ นอกจากจิตวิญญาณแห่งความอดทนอดกลั้นแบบอย่างของพระคริสต์ ชาตานสามารถหว่านความแตกแยกได้ แต่พระคริสต์เท่านั้นที่สามารถทำให้ความขัดแย้งปรองดองกันได้... เมื่อท่านทั้งหลายในฐานะผู้รับใช้ คริสตจักร รักพระเจ้าอย่างสูงสุดและรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเองแล้ว ก็จะไม่มีความพยายามใดๆ ที่จะทำให้เกิดความสามัคคี จะมีความเป็นหนึ่งเดียวในพระคริสต์ หูที่จะรายงานเรื่องต่างๆ จะปิดลง และจะไม่มีใครกล่าวร้ายเพื่อนบ้านของตน สมาชิกของคริสตจักรจะทะนุถนอมความรักและความสามัคคี และเป็นเหมือนครอบครัวใหญ่ครอบครัวเดียวกัน แล้วเราจะนำหลักฐานไปบอกโลกว่าพระเจ้าทรงส่งพระบุตรของพระองค์มายังโลก”